

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Regine Olsen, gift Schlegel

Citation: Kierkegaard, Søren: "Regine Olsen, gift Schlegel", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b127-txt-shoot-id915e3b3f-42bf-41bb-bff0-4b8fb0bfac1.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Du havde maaskee ventet med »gamle Minder« ogsaa at have modtaget et vordende Minde i Form af et Brev. Det blev ikke Tilfælde, modtag derfor disse Linier, der, hvo veed det, maaskee snart kan blive en Repræsentant for en svunden Tid. At Du venter Brev fra mig, er smukt, især naar denne Venten ikke er hæftig Uro, der skal beroliges, men en hellig, stille Længsel, der ikke fortærer det udvortes Beviis for deri ligesom at mættes, men gjemmer det som Maria dybt i sit Hjerte, ikke fortærer det, fordi den kan ernære sig selv, fordi den føler i sig en salig Forvisning, en Spirekraft for et evigt Liv. At jeg derimod hvert Øieblik føler i mig en Stemning, der truer med et Brev, om end Omstændighederne bestandig drive den bort, og at jeg derfor, om der end laae nok saa lang Tid mell. hvert Brev, bestandig, hvergang jeg skriver, finder det saa naturligt, som om jeg havde gjort det Samme Dagen iforveien, det er Modbilledet hertil. Men Friheden er Kjærlighedens Element. Og jeg er overbeviist om, at Du holder mig for meget i Ære til at vilde see i mig en fungerende Kammerjunker, der med bogholderagtig Samvittighedsfuldhed forrettede Kjærlighedens ministerialia, ell. ønske at jeg skulde concurrere til en Medaille for Vedholdenhed i chinesisisk Kunstflid; og jeg er forvisset om, at min Regime er for poetisk til, naar et Brev udebliver, da at see heri en Mangel paa »pligtskyldig Opmærksomhed«, for at bruge et officielt Udtryk, for poetisk til, om der end aldrig kom noget Brev, at længes tilbage til Ægyptens Kjødgryder eller ønske idelig at omkredses af en kielen Elskers forliebte Møllegang. Mine Breve ere ikke en successiv afmattende Forbløden; hvert Brev er en Frugt af et Besøg, som Elskovs-Guden benaader mig med, hvori jeg ved mit Brev indvier den, fra hvem Guden altid hilser, i hvis Navn han kommer; thi Kjærligheden er Intet ell. en fad Leflen, naar den ikke har en bestemt Skikkelse. Denne paatager Guden sig, ell. rettere sagt, han lader en hellig Søvn falde paa Dig og fører Dig til mig, og Du veed det ikke, mit Brev underretter Dig først derom, at Du har besøgt mig, og vi takke ham begge, ham, Guden, hvem vi skyldte saa meget, som tildeler saa rigelig til Alle, som bede men ikke fordre.